“Jullie repressie houdt onze strijd niet tegen”. Steun de Afghaanse asielzoekers!

Contributed by SAP, JAC
zondag, 29 september 2013 - Last Updated zondag, 29 september 2013

Sinds juli voert een groep van 400 Afghanen – waarvan de helft gezinnen met jonge kinderen – vanuit de Begijnhofkerk in Brussel actie: betoging aan het gesloten centrum in Steenokkerzeel, betogingen voor de politieke verantwoordelijken van hun situatie,... Op 8 september besliste het “Collectief van Afghanen” om een leegstaand gebouw in de Troonlaan te bezetten. Het ging om een politieke bezetting met een duidelijke eis: het stopzetten van de uitzettingen naar Afghanistan – een land waar een oorlog woedt waar de Belgische staat aan deelneemt – en een statuut voor de vluchtelingen dat hen toelaat onlegaal in België te verblijven en werken. De bezetting was een organisatieplaats en vertrekpunt voor de acties om deze rechten af te dwingen. In de week van 16 september is de groep ieder ochtend gaan betogen bij politieke verantwoordelijken, telkens met de vraag tot een onderhoud: de minister van Binnenlandse Zaken Milquet, de ambassadeur van Afghanistan in België, de minister van Oorlog De Crem, de staatssecretaris voor Asiel en Migratie De Block en de Eerste minister Di Rupo.

Maar de regering probeert de kwestie af te wimpelen. Het kabinet van De Block weigert met de Afghanen te praten en verspreidt leugens via de pers. Terwijl een formele aanvraag in haar ministerie werd afgegeven, zegt ze die niet te hebben ontvangen. Na het bericht van het kabinet Di Rupo dat ze uiteindelijk ontvangen zouden worden, werd de betoging van vrijdagnamiddag geannuleerd. Maar omdat er vijf dagen later nog steeds geen nieuws was van de uitnodiging, besloten de Afghanen op 25 september te betogen voor het kabinet van Di Rupo.

Ze komen er aan om 9u en beslissen te blijven tot ze ontvangen worden op het kabinet van De Block of Di Rupo. Om 17u maakt de politie gebruik van een conflict tussen een betoger en een politie-agent om te chargeren met pepperspray, twee waterkanonnen en matrakslagen. De betogers worden niet enkel uiteen gedreven en verwond: er volgt een arrestatie van 75 Afghanen en 2 militanten van de CRER (Coordination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation).

Stop het politiegeweld!

De kinderen blijven niet gespaard van de gewelddadige charge: de pepperspray doet hen braken en ze worden geraakt door matrakslagen. In de kazernes van Etterbeek krijgen de mannen een extra portie politiegeweld: volgens verschillende getuigenissen werd een poging tot slapen er bestraft door politie-agenten die binnenkwamen in de cel om de gevangenen te slaan en beledigen.

Het resultaat van deze eerste mokerslag van de staat tegen de Afghanen is dat een veertigtal betogers in gesloten centra worden opgesloten, waar speciaal plaats werd vrijgemaakt om de Afghanen te kunnen opsluiten! Maar de repressie slaagt er niet in om de mobilisaties te breken.

Contributed by SAP, JAC
zondag, 29 september 2013 - Last Updated zondag, 29 september 2013

De volgende ochtend betogen de Afghanen opnieuw voor het kabinet van De Block. In de namiddag slaat de staat voor een tweede keer binnen de 24 uur hard toe. Na het vertrek van de media van de persconferentie waarvoor de Afghanen een spandoek hadden gemaakt met de boodschap “jullie arrestaties houden onze strijd niet tegen”, beëindigt een politie-operatie met veel machtsvertoon de bezetting. De Afghanen worden op straat gezet. In een poging de groep te verdelen en verzwakken, biedt de gemeente een tijdelijk onderdak aan aan de gezinnen met kinderen.

Deze georganiseerde groep van 400 Afghanen is sterk. Te sterk, vinden de autoriteiten. Hun vastbesloten strijd met dagelijkse betogingen is zichtbaar en stoort. Om deze Afghanen het zwijgen op te leggen, heeft de overheid gekozen voor repressie. Met een deel van de Afghaanse asielzoekers nu opgesloten in gesloten centra, een deel afgeschrikt door het geweld en de arrestaties, een deel “opgevangen” door de gemeente, een deel verspreid over de stad en een waakzaamheid van de politie om onmiddellijk in te grijpen tegen een nieuwe bezetting, heeft de staat een zware klap uitgedeeld aan de beweging.

De strijd gaat voort!

Maar de strijd gaat voort. De groep heeft een sterk politiek bewustzijn, is goed georganiseerd en bevind zich in een situatie van leven of dood. In deze omstandigheden is het Collectief van Afghanen niet van plan de strijd op te geven. De JAC (Jeunes Anticapitalistes) en de SAP-LCR steunen de zelforganisatie van mensen zonder papieren in hun strijd voor burgerrechten in België en een waardig leven.

We roepen op om het Collectief dat bijzonder strijdvaardig is, maar te kampen heeft met een ongezien harde repressie, te steunen. De solidariteit kan vorm gegeven worden door steun aan de bezetting van een gebouw (voedsel, logistiek, medische zorgen, activiteiten voor de kinderen,...) en aan toekomstige mobilisaties (aanwezigheid op hun betogingen,...).

Deze solidariteit is belangrijk: in 2003 heeft de steun van de “Assemblee van Buren van Elsene” aan de mobilisatie van een groep Afghanen die bedreigd werden met uitzetting, bijgedragen tot het op de knieën krijgen van de regering.

We verzetten ons tegen restrictieve asiel- en migratiepolitiek van de Belgische en Europese overheden die clandestiene arbeid en de uitbuiting van werknemers zonder papieren aanmoedigt en eisen de afschaffing van de gesloten centra en de regularisatie van alle mensen zonder papieren!

Foto : Isabelle Marchal